

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการตัดสินใจในสภาพการเสี่ยงของบุคคลเมื่อเสี่ยงเพื่อตนเอง และเสี่ยงเพื่อกลุ่มว่าจะมีความเสี่ยงแตกต่างกันหรือไม่ และการเสี่ยงในแต่ละสภาพการจะมีแนวโน้มอย่างไร

ผลการวิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1. การเลือกเล่นเกมหมუნวงดอ 4 แบบที่มีค่าคาดหวังเท่ากัน

ผู้รับการทดลอง 120 คน มีจำนวนการเลือกรวม 960 ครั้ง เลือกเล่นเกมหมუნวงดอแต่ละแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังผลจากตารางที่ 3 ($\chi^2 = 78.17$) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และบุคคลมีความถี่ในการเลือกเล่นเกมหมუნวงดอแบบที่ 1 มากที่สุด แสดงว่าบุคคลมีความพึงพอใจที่จะเล่นการพนันซึ่งมีโอกาสสูง¹ มากที่สุด และสนับสนุนสมมติฐานข้อ 1 ว่าบุคคลจะเลือกเล่นเกมหมუნวงดอทั้ง 4 แบบในปริมาณที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอ็ดเวิร์ดส์ (Edwards, 1954) ที่พบว่าบุคคลมีความชอบในการตัดสินใจเล่นการพนันแตกต่างกันและมีความชอบในโอกาสที่จะได้แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมสซิก² (Messick, 1968) และนีออน พินประคิษฐ์³ ซึ่งพบว่า ผู้รับการทดลองเลือกเล่นการพนัน

---

¹W. Edwards, "Variance Preferences in Gambling," American Journal of Psychology, 67(1954), 441-452

²D.M. Esssick, "Choice Behavior as a Function of Expected Payoff," Journal of Experimental Psychology, 76(1968), 544-549.

³นีออน พินประคิษฐ์, "การตัดสินใจเลือกกับปฏิกริยาร่วมระหว่างความน่าจะเป็นกับปริมาณของผลได้" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) หน้า 27.

ที่มีค่าคาดหวังเท่ากันแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย การเลือกเล่นเกมหมุนวงล้อ 4 แบบที่มีค่าคาดหวังเท่ากัน ปรากฏว่า บุคคลเลือกเล่นแบบที่ 1 มากที่สุด และเลือกเล่นแบบที่ 2, 3 และ 4 ลดน้อยลงไปตามลำดับ แสดงว่า เมื่อบุคคลมีความชอบแตกต่างกัน บุคคลก็จะเลือกเล่นเกมพนันแบบต่าง ๆ แยกต่างกันไป เพราะบุคคลยอมกำหนดอัตราประโยชน์ของสิ่งที่จะเลือกตามความชอบของแต่ละบุคคล

2. การเปรียบเทียบคะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลอง

2.1 คะแนนความเสี่ยงในการตัดสินใจเลือกของชายและหญิง

การทดสอบความมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลองชายและหญิง ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังผลจากตารางที่ 4 คำนวณสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า ชายและหญิงมีความเสี่ยงแตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนีออน พินประสิทธิ์⁴ ที่พบว่า ชายและหญิงมีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน แสดงว่าการที่ชายและหญิงได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้การเสี่ยงของชายและหญิงในสภาพการณ์นี้แตกต่างกัน หรืออาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างชายและหญิง ที่ได้รับการทดลองได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาไม่แตกต่างกันก็ได้

สรุปผลการวิจัย คะแนนความเสี่ยงในการตัดสินใจเลือกของชายและหญิง ปรากฏว่า ชายและหญิงมีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน

2.2 คะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลอง เมื่อเสี่ยงเพื่อตนเองและเสี่ยงเพื่อกลุ่ม

การทดสอบความมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลอง เมื่อเสี่ยงเพื่อตนเองและเสี่ยงเพื่อกลุ่ม ปรากฏว่า ไม่แตกต่างกันอย่าง

⁴นีออน พินประสิทธิ์, เรื่องเดิม, หน้า 29.

มีนัยสำคัญ ดังผลจากตารางที่ 4 คัดค้านสมมุติฐานที่ว่า บุคคลจะเสี่ยงเพื่อตนเองและเพื่อกลุ่มแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วอลเลซ โคแกน และเบม⁵ (Wallach, Kogan, and Bem, 1964) ที่พบว่า บุคคลจะเสี่ยงเพื่อกลุ่มในระดับต่ำกว่าเสี่ยงเป็นกลุ่มโดยเสนอเหตุผลว่า เมื่อบุคคลเสี่ยงเพื่อกลุ่ม บุคคลจะมีความรู้สึกว่าการรับผิดชอบแทนผู้อื่น และสรุปว่า การที่บุคคลอยู่ในสภาพการรับผิดชอบ จะมีผลทำให้บุคคลเสี่ยงน้อยลง แต่บุคคลไม่ต้องการรับผิดชอบแทนผู้อื่น หรือมีการแบ่งการรับผิดชอบกัน จะทำให้บุคคลเสี่ยงมากขึ้น การที่บุคคลมีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน เมื่อเสี่ยงเพื่อตนเองและเสี่ยงเพื่อกลุ่ม จากผลการวิจัยนี้ อาจเป็นเพราะ ขณะที่บุคคลเสี่ยงเพื่อกลุ่ม บุคคลไม่ได้มีความรู้สึกว่าการรับผิดชอบต่อผลของการเสี่ยงนั้นมากขึ้นไปกว่าการรับผิดชอบ ต่อผล การเสี่ยงเมื่อเสี่ยงเพื่อตนเอง เพราะในการเสี่ยงเพื่อกลุ่มนั้น สมาชิกในกลุ่มเฉลี่ยกันออกเงินค่าแห่งเลขคนละ 25 สตางค์ ในการแทงแต่ละครั้ง ค่าของเงิน 25 สตางค์ จึงอาจไม่มีค่าพอที่จะสร้างความรู้สึกการรับผิดชอบให้เกิดขึ้นแก่สมาชิกที่เป็นตัวแทนในการเสี่ยงของกลุ่มได้ นอกจากนั้นงานการเสี่ยงที่ใหญ่รับการทดลองทำในการวิจัยนี้ คือ การให้เลือกลงเล่นเกมการพนันแบบหมุนวงล้อ ซึ่งแตกต่างจากงานการเสี่ยงที่ผู้วิจัยอื่น ๆ ทำการทดลองแล้วพบว่า บุคคลจะมีความเสี่ยงแตกต่างกัน เมื่อเสี่ยงในสภาพการณ์ต่างกัน เช่นแอทโรว์⁶ (Atthowe, 1961) ใช้งานการเสี่ยงโดยให้ผู้รับการทดลองเลือกตอบปัญหาเหตุผลทางคณิตศาสตร์ วอลเลซ โคแกน และ เบม⁷ (1964) ใช้งานการเสี่ยง โดยให้ผู้รับการทดลองเลือกตอบคำถามทางวิชาการ ดังนั้น งานการเสี่ยงที่ใช้ในการวิจัยนี้ อาจไม่ได้เป็นตัวแทนของการเสี่ยงที่คิดพอกก็ได้

⁵ M.A. Wallach, N. Kogan, and D.J. Bem, "Diffusion of Responsibility and Level of Risk-Taking in Groups," Journal of Abnormal and Social Psychology, 68(1964), 263-274.

⁶ J.M. Atthowe, "Interpersonal Decision Making : The Resolution of a Dyadic Conflict," Journal of Abnormal and Social Psychology, 62(1961), 114-119.

⁷ M.A. Wallach, N. Kogan, and D.J. Bem, loc.cit.,

สรุปผลการวิจัย คะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลองทั้งหมด เมื่อเสี่ยงเพื่อตนเองและเสี่ยงเพื่อกลุ่ม ปรากฏว่า ผู้รับการทดลองมีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน

2.3 คะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลองในการเลือกเล่นแต่ละครั้ง การทดสอบความมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนนความเสี่ยงระหว่างการเลือกเล่นแต่ละครั้ง ปรากฏว่า ผู้รับการทดลองมีความเสี่ยงในการเลือกครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 แตกต่างจากการเลือกครั้งที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่ผู้รับการทดลองทั้งหมดมีความเสี่ยงในการเลือกครั้งที่ 1, 2 และ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย คะแนนความเสี่ยงของผู้รับการทดลองในการเลือกเล่นแต่ละครั้ง ปรากฏว่า ลำดับครั้งในการเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการเสี่ยงของบุคคล

สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ

1. บุคคลมีความชอบในการเสี่ยงแตกต่างกัน
2. ชายและหญิงมีความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน
3. บุคคลมีความเสี่ยง เมื่อเสี่ยงเพื่อตนเองและเสี่ยงเพื่อกลุ่มไม่แตกต่างกัน
4. ลำดับครั้งในการเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการเสี่ยง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย